

DE VIGTIGE FORÆLDRE FOR BARNETS RESILIENS

OPLÆG VED METTE MENDRUP OG DITTE SENNICKSEN,
TEAM BØRN, CENTER FOR PÅRØRENDE

MALMØ 29.MAJ 2017

PSYKIATRIEN
– i gode hænder

PRÆSENTATION

Mette Mendrup
Samtalemedarbejder, lærer

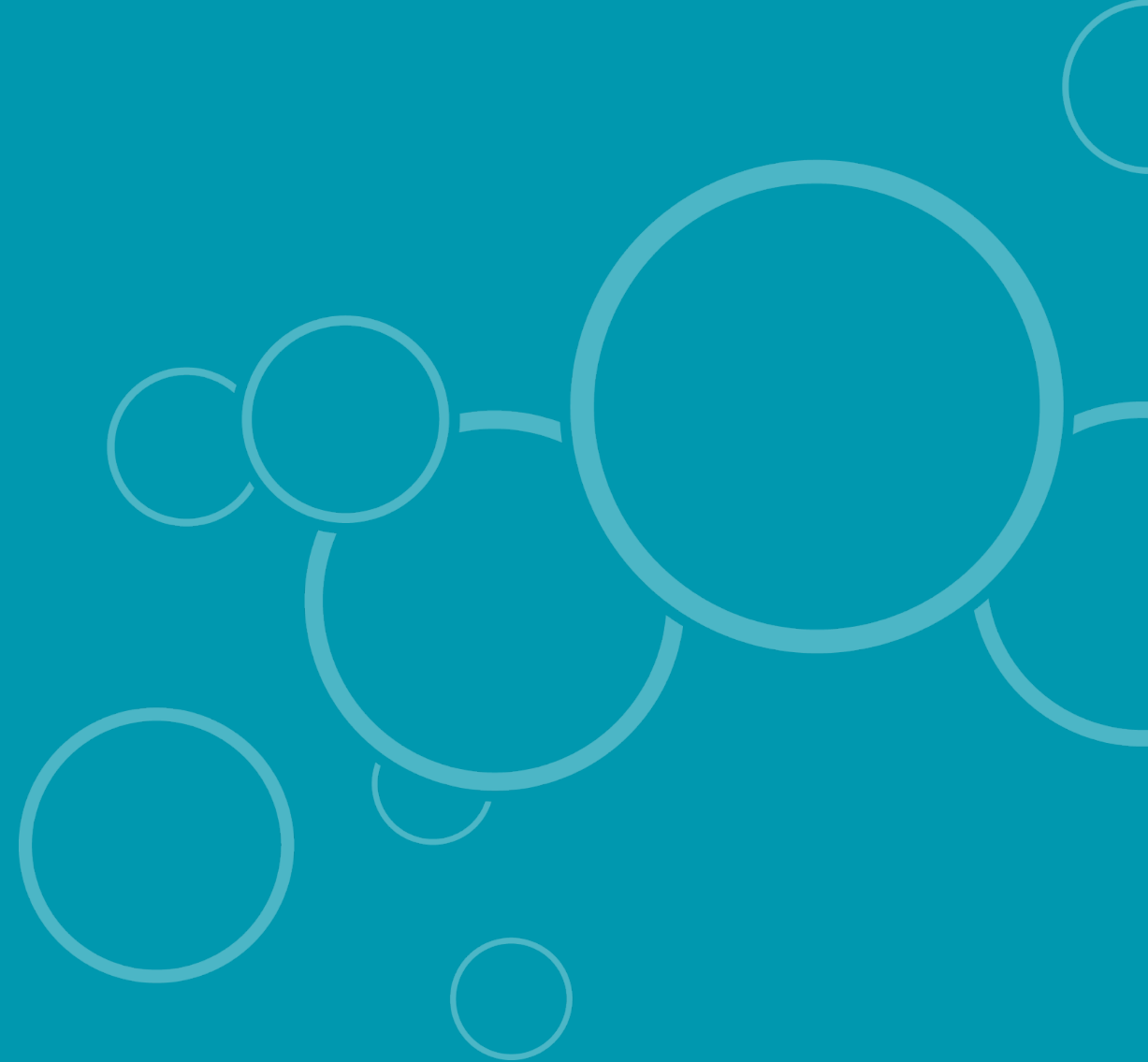

Ditte Sennicksen
Samtalemedarbejder, psykolog

TEAM BØRN

TEAM BØRN - ORGANISATORISK

- Fastforankret i voksenpsykiatrien i Region Nordjylland
- Tilbud til forældre med en psykiatrisk diagnose
- Vi arbejder med børn som pårørende
- Familien kan selv henvende sig, eller de kan blive henvist af offentlige instanser

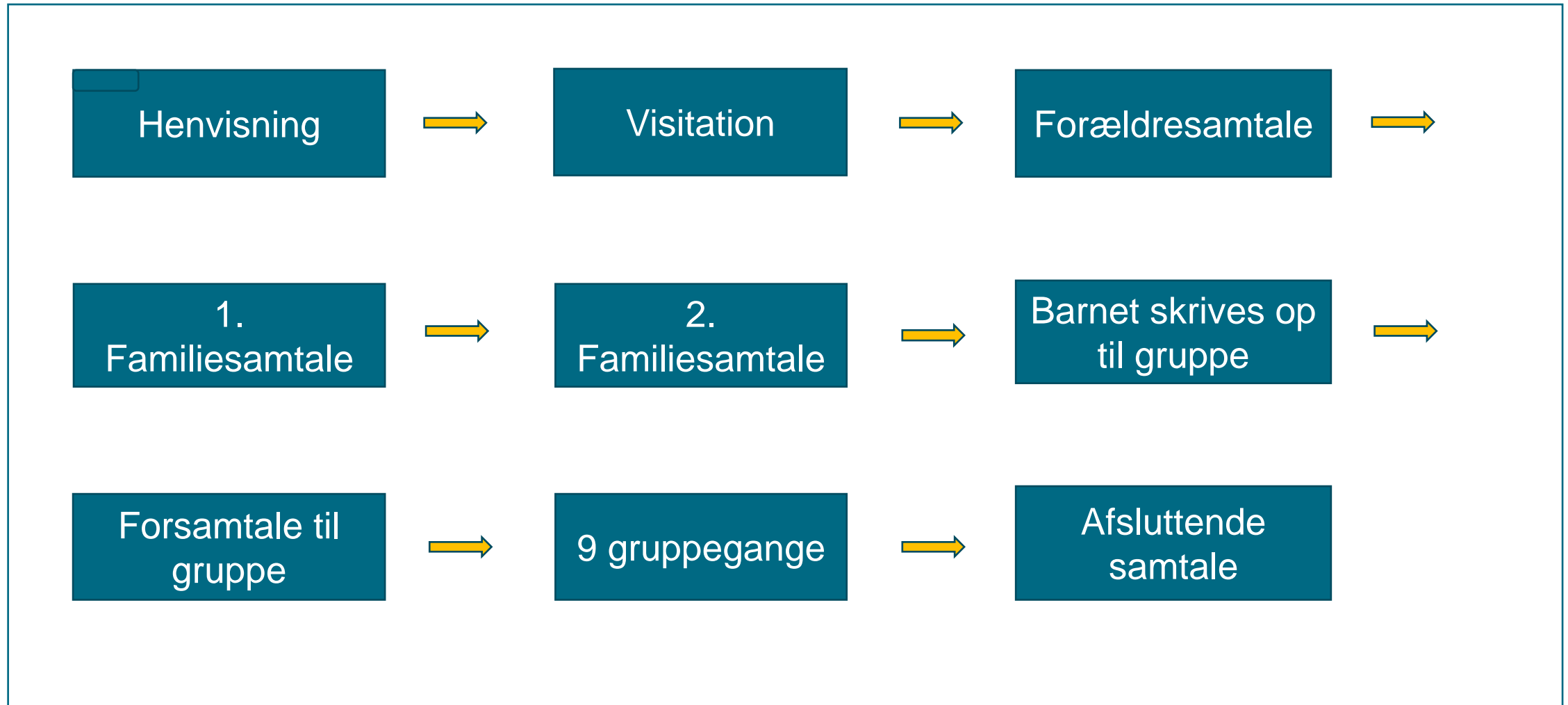

FORMÅL OG KERNEOPGAVE

- Team Børn har det overordnede formål at udvikle og styrke den direkte indsats over for børn af psykisk syge
- Når en forælder rammes af psykisk lidelse rammes alle i familien
- Vi har tre opgaver: Samtaler med forældre og børn, børnegrupper og konsultation
- Opgaverne understøtter hinanden. Men børnegrupperne er vores kerneopgave

ET TYPISK FORLØB I TEAM BØRN

MOTIVERENDE KONTAKT MED FORÆLDRENE

- Case: Mia 14 år
- Bor alene sammen med sin far
- Mor bor 100 km væk
- Mor lider af paranoid skizofreni
- Overvåget samvær hver 14. dag
- Far mener ikke, at mor vil deltage
- Vi tager kontakt til mor

FORÆLDRESAMTALEN

- Tabu skal brydes med den, der er bundet af det. Derfor møder vi den forælder, der lider af den psykiske lidelse
- De vigtige forældre, fordi barn-forældre relationen er betydningsfuld
- Forældrene bliver trygge ved os, og de er med til at bestemme, hvad der skal tales om sammen med deres børn
- Vi får information om barnet og familien, så vi er klar til familiesamtalen.

FAMILIESAMTALERNE

- Børnene får en forklaring på det, de oplever
- Familien får ny viden om hinanden, når de hører hinanden fortælle
- Fælles sprog
- Grupper introduceres

GRUPPE

- Forsamtale til gruppe: Timeout
- Timeout er barnets beslutning
- Gruppeforløb af 9 gange af 2 timer om ugen
- Børnene møder jævnaldrende og genkendes i sine følelser.
- Mindst én gennemgående voksen

AFSLUTTENDE SAMTALE EFTER BARNETS GRUPPEFORLØB

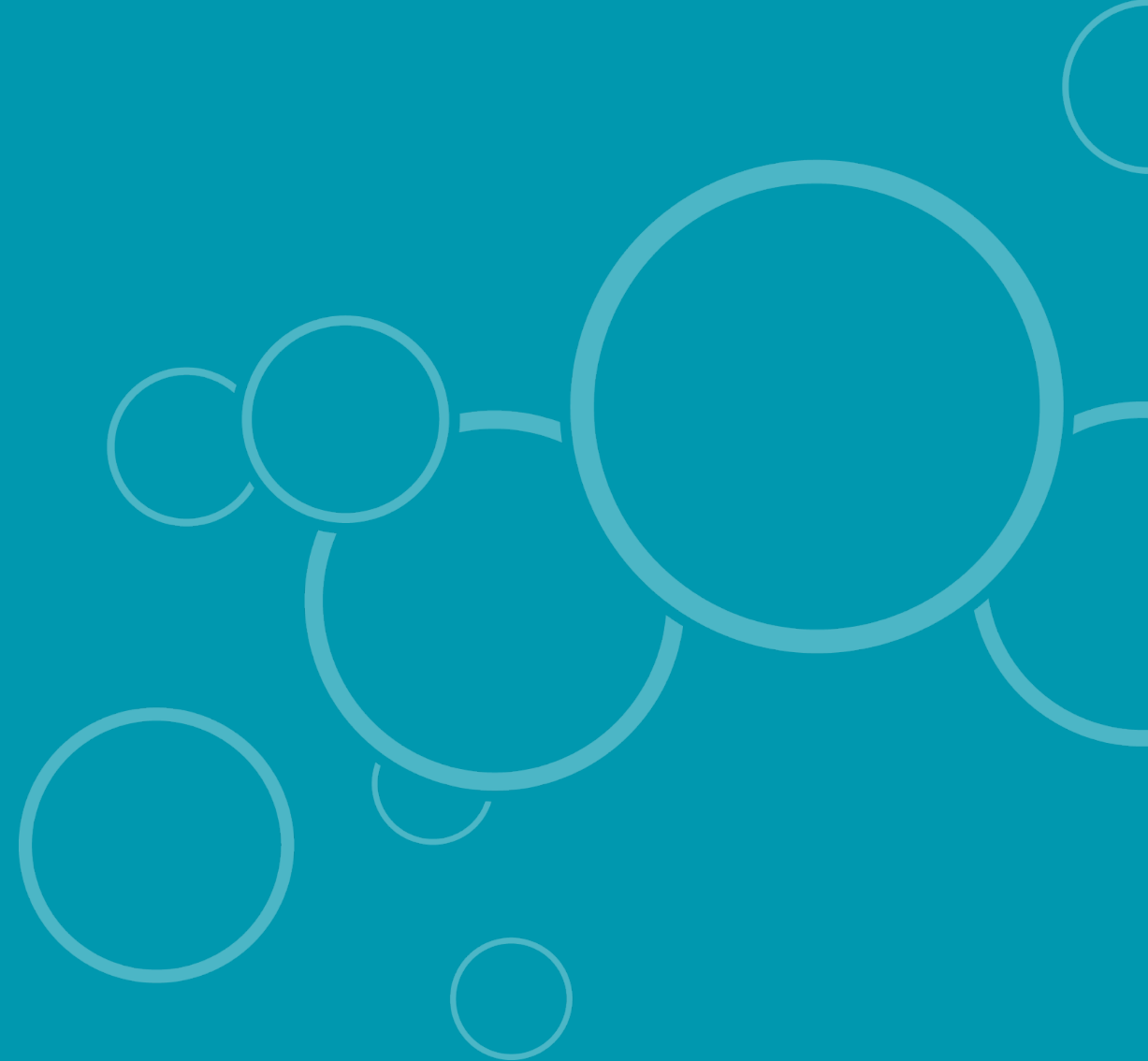
- Barnet og de vigtige voksne inviteres
- Narrative metode: bevidende samtale
- Barnets læring skal deles med forældrene og vigtige voksne
- Der opstår nye fortællinger om barnet og forældrene forholder sig anderledes til barnet

UNDERSØGELSE

FOKUSGRUPPEINTERVIEWS

HYPOTESE

- Børns resiliens styrkes ved at komme i samtalegrupper.
- For at profitere mest muligt af gruppetilbuddet skal forældrene eller andre af barnets vigtige voksne inddrages i et samtaleforløb inden gruppestart.

FAMILIERESILIENS

- Resiliens i en systemisk teoriramme
- Resiliens på et familiemæssigt niveau
- *In the family-oriented literature there is widespread agreement about the need to understand resilience as involving processes that are fluid, evolve over time, and are influenced by context, rather than describing a phenomenon that can be defined by traits and characteristics (Becvar 2013)*

VORES FORSTÅELSE AF RESILIENS

Vi anser resiliens, som værende både noget iboende men også en dynamisk proces, der udvikles relationelt i en familie, der er udsat for betydelig stress eller modgang.

Familien møder modgang, og de finder sammen ud af at tilpasse sig succesfuldt i fællesskab i denne modgang.

VORES UNDERSØGELSE

- Undersøgelsesspørgsmål:

Hvad betyder det for børns resiliens, at de forud for samtalegruppe har haft et samtaleforløb med forældrene/familien?

- 2 fokusgruppeinterviews
 - 6 børn i alderen 15-16 år
 - 6 børn i alderen 13-14 år

RESULTAT 1 AF 5

Det har en betydning og værdi for børnene, at vi har mødt den forælder, der har den psykiske lidelse

”Det ville være underligt, hvis I ikke havde mødt vores forældre. Så havde I ikke set, hvordan de var, og hvordan de opfører sig” (Kilde: Fokusgruppeinterview nr.2, 2017)

RESULTAT 2 AF 5

- Det er vigtigt for børnene, at de ikke får for meget ”voksenviden”

*”Jeg tænker også, at en voksen-til-voksen samtale først er godt. Det skal være børnevenligt og det skal være ok og sådan. Når der er børn og unge med, så skal det handle om dem, men også handle om sygdommen, og hvor man får lov til at snakke om, hvordan det er for den syge”
(Kilde: Fokusgruppeinterview nr. 1, 2017).*

RESULTAT 3 AF 5

Børnene oplevede, at de talte mere om sygdommen derhjemme, og hvordan børnene har det

Det blev nemmere at snakke med min mor om det. Både om sygdommen også andre ting generelt (Kilde: Fokusgruppeinterview nr.2, 2017)

RESULTAT 4 AF 5

Børnene gav sig selv mere lov til at gøre det, som de havde behov for, og forældrene forstår dette som en mestringsstrategi

”Fordi jeg sover tit ved veninder og sådan. Og mine forældre kunne mærke, at det var en ting, som hjalp mig. Hvis jeg er meget hjemme, så kan jeg godt blive mere påvirket af det. Så det hjælper mig at komme væk fra det” (Kilde: Fokusgruppeinterview nr.1, 2017)

RESULTAT 5 AF 5

- Familien begyndte at tale mere åbent om sygdommen og at tilpasse hverdagen til det vilkår, at den psykiske lidelse gør hverdagen uforudsigelig

”Jeg fortalte mere til mine klassekammerater. Så kunne jeg godt begynde at have lidt flere med hjem, fordi så kunne jeg forklare mine veninder, at der er derfor, at min mor ligger i sengen eller ikke siger hej, når du kommer. Min mor fik sagt, at jeg godt måtte have venner med hjem, men jeg skulle ikke gå ind og vække hende, når vi kom hjem. Fordi så havde hun en dårlig dag og ville ikke snakke med nogen. Og hvis jeg skulle have nogen med hjem, så er der en bestemt tid, som de først skal hentes efter, fordi min far skal være hjemme. Fordi deres forældre ikke skulle tro, at min mor bare var sådan én, der ikke gider at snakke med dem” (Kilde: Fokusgruppeinterview nr. 1, 2017).

TAK FOR OPMÆRKSOMHEDEN

